

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XIV

1/2016

marec

Štvrťročník

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,
milí čitatelia Polazníka,

zima, aj keď ani poriadna nebola, už odchádza a za dverami máme sviatky jari. Tri mesiace roka 2016 sú už nenávratne preč. Po privítaní Nového roka hojnou účasťou v našom amfiteátri a krásnym ohňostrojom sme sa pustili do práce, aby sme postihali všetko, čo sme si na tento rok naplánovali. Lepšie lampy, výdatnejšie svetlo Obec nám krásne osvetľujú nové svietidlá a dúfam, že projekt čoskoro ukončíme, aby sme nemuseli dlho splácať úver, nakoľko dotácia nám pribudne na účet až po záverečnej kontrole riadiacim orgánom z ministerstva.

Najbližšie roboty

Postupne sme sa pustili aj k odstraňovaniu starého oplatenia areálu TJ, ktoré sme sa s poslancami rozhodli obnoviť. Spracoval som žiadosť o dotáciu z ministerstva financií, na výmenu okien a zateplenie tribúny TJ a ak by sme dotáciu dostali, areál TJ Žiar Papradno bude mať úplne iný vzhľad. Keď

Dobrý sused lepší ako rodina

Určite poznáte toto slovenské príslovie a tí, čo máte šťastie na dobrého suseda, viete, aké je pravdivé. Či už susedku pozvem na kávu, alebo si vymeníme práve napečené koláčiky, postrážime deti, alebo požičiame, ak nám niečo pochybí.

Bohužiaľ, mnohí vedia aj to, aké je to mať zlého suseda. Skúsme si dať tento rok záväzok, že zlepšíme naše susedské vzťahy. Je to vždy záležitosť obidvoch strán, ale začať môžeme práve my a dúfať, že naša priateľská ruka bude prijatá.

Držím vám palce, aby ste vo svojich susedoch našli dobrú rodinu.

(ap)

píšem tieto riadky, mám už avízo o schválení finančnej dotácie ministrom životného prostredia na rozšírenie vodovodu „Pod Kremnicou“ v sume 34 000 €. Treba splniť ešte nejaké administratívne podmienky, ale to by sme už mali zvládnuť, takže ušetríme financie z nášho rozpočtu, ktoré sme mali na túto stavbu naplánované a budeme môcť za ne urobiť niečo iné. Za pomoc pri získaní tejto dotácie ďakujem Karolovi Janasovi a Jaroslavovi Baškovi.

Sťahovanie materskej školy

V zastupiteľstve sme odsúhlasili premiestnenie materskej školy do základnej a po zložitom administratívnom procese vznikne nový, samostatný subjekt Základná škola

s materskou školou. Zadalí sme spracovanie projektu na stavebné úpravy v budove základnej školy a po rekonštrukcii vzniknú priestory pre 90 škôlkárov, čím vyriešime vznikajúce problémy s umiestnením škôlkárov. Čaká nás náročná robota s premiestnením a musíme počítať aj s výdavkami pre základnú školu, aby sme vytvorili priestory za zborovňu a dielňu, ktoré zaberieme pre škôlku. S presunom súvisí aj vytvorenie vonkajších priestorov na detské ihrisko a všetko by sa malo stihnúť počas prázdnin, aby sme nenarušili vyučovací proces. Možno budeme potrebovať aj pomoc dobrovoľných zložiek, aby sme všetko časovo zvládli.

Pokračovanie na str. 2

Slovo starostu

Pokračovanie zo str. 1

Odpad nás stále zamestnáva

Pripravujem aj projekty k výzvam na obnovu zberných nádob pre separovaný zber v obci, ako aj technické vybavenie zberného dvora, kde by sme mohli získať traktor s vyklápacou vlečkou, stroj na drvenie stavebného odpadu, výkonný štiepkovač, malý nakladač a väčšie kontajnery na biologicky rozložiteľný odpad. Smeti sú a aj budú podľa toho, ako sa správame, ťažko riešiteľným problémom. Určite mnohí chodíte do „Medvedzieho“ a v mieste, kde bol utrhnutý svah pri potoku vznikla skládka stavebného, ale aj iného odpadu. Bolo tam vyvezených niekoľko nákladných áut tehly tak, že zasahovala už aj tak do úzkej cesty. Dali sa tam nájsť zárubne, ale aj staré seno či vrecia s orezaným polystyrénom. Nevieť kto toto môže urobiť, no určite viem, že likvidáciu sme platili my všetci. Prečo si nedokážeme chrániť naše krásne hory? Za január bolo z Papradna vyvezených 28,2 tony odpadu. Z 1 685 popolnic, 6 veľkorozmerných kontajnerov a 260 vriec s odpadom, ktoré boli pri popolniciach. Tri štvrtiny obsahu tých vriec bol odpad, ktorý mal byť pri troške snahy v plastoch, skle, papieri, či železe. Netreba zabudnúť, že za každé odvezené plastové vrece si firma účtuje a poplatok za smeti, ktorý sme museli navýšiť bol počítaný na počet popolnic, ktoré máme v domácnostiach a tieto náklady zase iba navyšujú sumu, ktorú budeme platiť. Už od minulého roka majú tí, ktorým nestačí jedna popolnica možnosť dokúpiť si ďalšiu a za poplatok 40 € bude celý rok vyvážaná (toľko nás stojí vývoz 110L popolnice za rok). Je to odpad navyiac a je to nespravodlivé voči tým, ktorí odpad triedia a jedna nádoba im stačí. Ak je pre vás jednoduchšie plnenie vrecia k nádobe, dohodli sme sa s poslancami, že zabezpečíme na obec žetóny, ktoré si môžete kúpiť na obecnom úrade za sumu, za ktorú nám firma bude tieto vrecia vyvážať a bude vyvezené iba také vrece, ku ktorému bude žetón prilepený, aby sme mali spätnú kontrolu a aj náklady budú prenosené na tých, komu jedna nádoba nestačí. Je ťažké nájsť spravodlivý systém a budem rád, ak niekto príde s realizovateľným nápadom. No treba

si uvedomiť, že triedenie odpadu je jediná cesta ako šetriť peniaze a v neposlednej miere aj životné prostredie pre naše deti.

Nová poslankyňa

Zmeny nastali aj v zložení obecného zastupiteľstva. Ivan Macháč sa vzdal mandátu a poslancecky sľub už zložila Mgr. Milada Fortuníková. Poslanec sa vzdal pár dní po incidente, ktorý podrobne rozoberal aj na sociálnej sieti, no asi nečakal reakcie, ktoré prišli. Ja nie som zástancom takéhoto falošného riešenia problémov a nebudem to už rozoberať. Je dosť problémov, ktoré sám život prináša a nie ich ešte umelo vyrábať. Na niekoľko hodín zbytočne zamestnal zamestnancov úradu, na zastupiteľstvách čítal kritiku, ktorú mu niekto napísal a sponchyboval aj výsledky kontroly NKU. Mrzí ma, že urobil zo seba bábkou, ktorou manipulujú ľudia, pre ktorých som veľkým problémom ja na pozícii starostu a ťažko znášajú úspechy obce, ktoré sa nám so zvyškom obecného zastupiteľstva darí realizovať.

Papradno v knižnej podobe

V najbližšej dobe bude vydaná kniha z histórie Papradna, za čo chcem poďakovať manželom Ing. Magdaléne Balušikovej a Ambrovi Balušíkovi, ktorí to všetko dali do hromady. Tiež učiteľke Mgr. Margite Bulíkovéj, ktorá to gramaticky učesala. Pán Štefan Meliš prispel časťou svojho celoživotného diela. Každý, kto priložil ruku k dielu si zaslúži poďakovanie. Vydanie 500 výtlačkov a odmenu pre všetkých, čo prispeli k zrodeniu tohto diela financujeme z obecného rozpočtu a ak bude o knihu záujem, zabezpečíme dotlač tejto publikácie. Myslím, že takéto dielo si zaslúži aj slávnostné uvedenie do života a verím, že ho prídete podporiť.

Ocenenie za rozvoj obce

Na záver ešte jedna dobrá správa. Za rok 2015 sme ako obec získali ocenenie „Pečať Rozvoja obcí a miest“. Toto ocenenie prideluje Národné informačné stredisko Slovenskej republiky a.s. na základe finančnej analýzy hodnoteného subjektu. Na základe hodnotiacej analýzy rozpočtovej zodpovednosti naša obec patrí medzi tie samosprávy, ktoré od roku 2014 najviac investovali do rozvoja obce. Hodnotiaci systém Národného informačného strediska využíva štátna správa, finančné inštitúcie a odporúča ho aj Európska

Zlatá svadba

10. 2. 2016 Viliam Hlinčík a Emília rod. Holjenčíková

Diamantová svadba

7. 1. 2016 Anton Hodoník a Albína Kolkusová

Štatistika roku 2015

Počet obyvateľov k 31.12. 2014	
mužov	1 272
žien	<u>1 251</u>
	2 523
Počet obyvateľov k 31. 12. 2015	
mužov	1 264
žien	<u>1 240</u>
	2 504

(úbytok 19 občanov)

Počet narodených detí:

dievčat	9
chlapcov	10

Počet zomretých:

mužov	22
žien	15

Príšťahovalo sa: 30 občanov
Odst'ahovalo sa: 31 občanov

komisiam pre Európsky sociálny fond na preverovanie a hodnotenie žiadateľov o poskytnutie eurofondov.

Toto pozitívne hodnotenie je výsledkom práce nás všetkých, ktorým záleží na budúcnosti Papradna. Ďakujem!

Ing. Roman Španihel

Matričné okienko

* Víťame vás

Martin Kučmin	18. 12.
Tereza Balušíková	28. 12.
Mária Slivoníková	5. 1.
Simona Gabrišová	23. 1.
Matej Trnčík	7. 2.
Laura Šedivá	19. 2.
Aya Hlavinková	3. 3.

Zomreli

Michal Jánošík (1958)	24. 12.
Rozália Ganádiková (1924)	23. 12.
Martin Bašteňak (1994)	5. 1.
Alžbeta Ganádiková (1929)	4. 1.
Irena Mikulinová (1927)	9. 2.
Ferdinand Hamárik (1927)	11. 2.
Oľga Levčíková (1938)	3. 3.
Veronika Lapúníková (1930)	28. 2.
Katarína Šardziková (1926)	4. 3.
Milan Hlúšek (1957)	10. 3.

Pod'akovanie

Prostredníctvom Polazníka veľmi pekne ďakujeme starostovi a poslancom za udelenie ceny na Ondrejovských hodoch „za podporu kultúrnych akcií“. Veľmi ste nás prekvapili a potešili!

Manželia Hrnčíkovi

V našej obci

BOLO

26. decembra

Keďže tradície treba dodržiavať, ani koncom minulého roka samozrejme nechýbala Štefanská zábava, na ktorej sa tancovalo do samého rána.

26. a 27. decembra

V našom kostole sv. Ondreja na jasičkovej pobožnosti a koncerte „Od Betléma neďaleko“ sa o príjemnú vianočnú atmosféru postarali deti z Papradna z MŠ a folklórne súbory Podžiaran a Podžiaranček, Bukoviny z Brvnišťa, FSK Javorníček z Hvozdnice a Mládzenci z Podmanína.

27. decembra

Znovu bola sprístupnená výstava dobových fotografií so školskou tematikou vo vestibule Základnej školy Papradno pod názvom „Spomienky na staré školské časy“, na ktorú sa prišli pozrieť tí, ktorí na ňu v novembri nestihli zavítať. Potešili sme sa aj návštevníkom, ktorí si výstavu prišli pozrieť aj po druhýkrát.

31. decembra

Na Silvestra sme sa vo veľkom počte stretli pri amfiteátri, aby sme spoločne privítali nový rok 2016. Starosta obce s poslancami pripravili občerstvenie a skvelý ohňostroj.

1. januára

Hneď v prvý deň nového roka naši papradnianski otužilci začali tradičnou skúškou teploty v rieke Papradnianke. Bolo to samozrejme iba pre „ladové medvede“.

23. januára

výborná nálada na 37. rodičovskom plese vydržala až do skorého rána. K pohode prispel Podžiaran, Podžiaranček, skupina SONG, nechýbalo dobré jedlo a potešila odmena z tomboly.

27. januára

Na „Fašiangoch v knižnici“ sa deti mohli dozvedieť o fašiangových zvykoch nášho regiónu, vyrobiť si masky na karneval v tvorivých dielniach a ochutnať skvelé fašiangové občerstvenie.

30. januára

Na príprave VIII. obecného plesu si vedenie obce dalo záležať. Vyzdobená sála, výborné jedlo i pitie, zákusky syr, bohatá tombola. A k tomu hudobná skupina B.O.S.S music. Hostom plesu bola česká skupina MAX TURBULENS.

2. februára

V kultúrnom dome v Papradne na detskom fašiangovom karnevale sa dobeda v maskách vyšantili žiaci základnej školy. Poobedie patrilo škôlkarom, ktorí sa v pestrých prestrojeniach zabávali aj spolu s tetou Miou a jej farbičkovým koncertom.

6. februára

Prvú februárovú sobotu bolo pred papradnianskym amfiteátrom veselo. Fašiangy sme oslavovali v plnom prúde, masky sa zväťali jedna radosť a do tanca im k tomu hrala skupina EXTRA. Nielen pre masky, ale aj pre ostatných bola pripravená výborná kapustnica, varené víno, čaj na zohriatie a pre maškrtné jazyčky papradnianska krúpna baba, koláče, zákusky, sladké i slané dobrotky. Vo večerných hodinách nechýbalo tradičné pochovávanie basy s FSK Podžiaran, po ktorom nasledovala fašiangová zábava, tancovalo sa až do rána.

16. a 26. februára

Besedy so spisovateľom Štefanom Melišom (str. 4).

BUDE

27. marca

Turisti obce Papradno sa chystajú na tradičný Veľkonočný výstup na Holý vršok. Zraz priaznivcov turistiky bude pred obecným úradom o 13.00 hodine.

27. – 28. marca

Jar je tu, teplejšie dni prichádzajú. Na Kolibe Papradno čakajú na hostí v tomto víkend s ponukou jahňacích špecialít.

16. apríla

Považské osvetové stredisko a Obec Papradno pozývajú milovníkov folklóru na Regionálnu súťažnú folklórnu spevácku prehlíadku Papradnianske kubečko od 10. h do kinosály KD Papradno.

17. apríla

sa uskutoční v KD Papradno stretnutie heligonkárov. Tradične dobré, pozývame vás.

30. apríla

o 18,00 hodine začneme pred KD Papradno tiež tradičné stávanie mája.

8. mája

potešia deti MŠ, ZŠ a FKS Podžiaran a Podžiaranček naše mamičky a babičky svojim umením, darom najkrajším pri príležitosti Dňa matiek.

14. mája

organizuje Považské osvetové stredisko Považská Bystrica a Obec Papradno v KD Papradno Krajskú súťažnú folklórnu prehlíadku.

15. mája

sa stretneme na vrchole Javorníkov. Pri pamätníku na Stratenci pri príležitosti výročia ukončenia II. sv. vojny sa pokloníme pamiatke padlých bojovníkov za našu slobodu.

28. mája

Bačova cesta na Kolibe Papradno bude oslavou salašníctva v našom regióne, prejdeme sa po nej.

31. mája

za spevu a tanca FSK Podžiaran bude váľanie mája pred KD.

4. júna

o 15. h vás potešia v kinosále KD slávnostným koncertom žiaci ZUŠ Považská Bystrica pri ZŠ Papradno. Koncert pripravia pod vedením Mgr. Juraja Šípeka.

25. júna

sa v priestoroch KD a amfiteátra pri obecnom úrade uskutoční II. ročník folklórneho festivalu V srdci Javorníkov.

Maškarný ples v materskej škole.

Na obecnom plese sme privítali známu skupinu MAX TURBULENS.

Učíme sa milosrdenstvu

Keď pápež František ohlásil slávenie Roka milosrdenstva, mnohým sa rozžiarila tvár. Vytušili, že to bude zvláštny rok, bohatý na Božiu milosť. Toto tušenie bolo správne.

A tak sa náš pohľad začal častejšie obracať na obraz Božieho milosrdenstva. Mnohí si obľúbili miesto pred týmto obrazom po strane oltára v našom farskom kostole – či už po prijatí rozhrešenia vo svätej spovedi, alebo pri pravidelnej modlitbe korunky Božieho milosrdenstva každý deň o tretej popoludní. Našu myseľ stále častejšie zamestnáva myšlienka, ktorá zaznieva aj z našich úst: „Ježišu, dôverujem ti!“

Uvažujeme nad milosrdenstvom ako najkrajšou vlastnosťou Boha. Ale aj najkrajšou vlastnosťou všetkých nás – Božích detí. Prežívame čas, keď si viac uvedomujeme milosrdenstvo Boha, ale zároveň sa učíme byť milosrdní k bratom – milosrdní ako Otec – to je motto tohto svätého roka.

Jubilejné sväté roky sa kedysi prežívali ako „sviatok odpustenia“ alebo „rok odpustenia hriechu a znamenali okrem toho aj odpustenie dlhov, vysporiadanie sporov. Či naozaj nie je toto rok, v ktorom by sme mali túžiť a urobiť niečo pre to, aby sme ukončili dlhoročné spory medzi príbuznými či susedmi? Nie je to vhodný čas na to, aby sme sa (konečne) vzdali niečoho, na čom lipneme, najmä ak by tá vec mohla pomôcť blížnemu alebo spoločenstvu, v ktorom žijeme? Necítíme, že Boh k nám vystiera svoju ruku, aby nás otcovsky objal, a zároveň nás pozýva uro-

biť ten rozhodný krok k vykonaniu skutku milosrdenstva?

Na Tretiu pôstnu nedeľu sme pri bohoslužbách v evanjeliu počúvali podobenstvo o figovníku, ktorý neprinášal ovocie. A tam zaznela taká zaujímavá odpoveď vinohradníka pánovi: „Pane, nechaj ho ešte tento rok. Oko- pem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytnesť“ (Lk 13, 8-9).

Zdá sa, ako by toto slovo chcelo zaznieť zvlášť tým, ktorí už dlho bočia od chrámu (možno už ani sami nevedia, prečo). Áno, teraz, tento rok je na to – nájsť odvahu pouvažovať, čo je v našom živote naozaj dôležité. Že do kostola chodím nie kvôli kňazovi, ani nie kvôli tomu či onomu, čo sedí v tej alebo tamtej lavici, ale kvôli sebe a kvôli Bohu, na ktorom mi záleží a ktorého poslúcham, ktorému ďakujem a túžim sa s ním stretnúť. Že na spoveď idem nie preto, že sa to musí či „patrí“ alebo že je to zvykom, ani nie preto, že ma tam niekto núti, ale preto, lebo si uvedomujem, že som hriešnik, že robím chyby a tieto chyby chcem napraviť, a cítim, že bez tejto nápravy sa nedá žiť šťastný a plnohodnotný život.

Nech nás povzbudia slová pápeža Františka: „Nechajme sa počas tohto jubilea prekvapiť Bohom! On nikdy neprestáva otvárať dvere svojho Srdca doktorán, aby nám zopakoval, že nás má rád a chce sa s nami deliť o svoj život. Zakaždým, keď to niekto potrebuje, môže k nemu prísť, pretože Božie milosrdenstvo je bez hraníc“ (Misericordiae vultus, 25).

Jozef Hlinka, farár

Počas pôstneho obdobia si veriaci z Papradna, Brvništa a Stupného vykonali pobožnosť krížovej cesty v Stupnom.

Z činnosti Obecnej knižnice

V októbri sa burza vyradených kníh strešla so záujmom. Zo 160 kníh sa za symbolickú cenu zatiaľ postupne predalo 76 kníh. Deti sa potešili sladkej odmene aj možnosťou vyfarbiť si omaľovánky. Prečítali sme si aj rozprávky. Z výťažku boli zakúpené nové knihy, ktoré boli okamžite požičané. Čo ma najviac teší, pribudli noví čitatelia. Veď knižnica je tu preto, aby slúžila pre občanov obce. Pribudla aj nová stránka knižnice na facebooku, keďže v dnešnej dobe veľa ľudí využíva túto formu komunikácie. Pravidelne sú tam zverejňované novinky o akciách a nových knihách. Taktiež knižnica dostala novú podobu na webovej stránke obce. Novinkou je zavedenie možnosti darovať knižnici nepotrebné knihy, ktoré si druhí radi prečítajú. Preto chcem aj touto formou vyzvať ľudí, ktorí také knihy majú, nech ich prinesú. Zatiaľ sa knižný fond rozšíril o 137 darovaných kníh, má ich 7 500. Na konci októbra bol pre deti pripravený Halloween v knižnici. Prečítali a vypočuli sme si aj rozprávky z gramofónu, v magickej atmosfére pri sviečkach. Deti sa mohli realizovať v tvorivých dielničkách s touto tematikou. Vianočná knižnica a Fašiangy v knižnici s výrobou masiek na karneval sa stretli so záujmom či už dospelých aj detí. Do budúcnosti, ak bude záujem, sú v pláne literárne večery, ďalšia burza vyradených kníh a besedy. Verím, že počet čitateľov bude narastať aj naďalej, pretože by bola škoda nevyužiť túto možnosť, ktorú nemajú v každej obci.

Vaša knihovníčka Lenka Grbálová

Zavítal medzi nás

Papradniansky rodák, spisovateľ Štefan Meliš prijal pozvanie našich piatakov, ktorí sa v rámci predmetu Regionálna výchova o ňom veľa naučili. No nestačilo im.

Veľkonočné trojdnie 2016 v Papradne

Zelený štvrtok

17:00 – Omša na pamiatku Pánovej večere
celú noc – bdenie v Getsemanoch

Veľký piatok

9:00 – krížová cesta cez obec
15:00 – Veľkopiatočné obrady
do 19:00 – poklona v Božom hrobe

Biela sobota

od 9:00 – poklona v Božom hrobe
19:00 – Veľkonočná vigília

Veľkonočná nedeľa

7:40 – sv. omša
9:00 – sv. omša v Brvništi
10:30 – sv. omša
popoludní – sväté prijímanie chorým
15:00 – hodina milosrdenstva, večery

Poslali mu list, pozvali ho do našej školy na besedu, aby o sebe prezradil ešte viac. V školskej knižnici si zaspomínal na svoje detstvo bohaté na zážitky, strávené v našej obci, porozprával žiakom, ako sa učil, ako od jari do jesene bačoval. Priniesol aj svoje povesti, deti zaujal rozprávaním o vílach a rôznych iných strašidlách. Prezrel si projekty, ktoré žiaci zhotovili, tí mu potom zarecitovali aj tie jeho Vykrikanky od polianky, ktoré si zapamätali. On im na oplátku zodpovedal ich zvedavé otázky. Nakoniec sa na pamiatku podpísal do jednej zo svojich kníh a venoval do našej knižnice ďalšie svoje knihy. Stretnutie s ním bolo veľmi milé a prísľubil nám, že tu nebol poslednýkrát. A ani sme dlho čakať nemuseli. V spolupráci s Lenkou Grbálovou z obecnej knižnice sme ho znova oslovili a on neváhal. Len čo mu knihovníčka zavolala, už aj si chystal pre deti riekanky, hry a veľa sme sa dozvedeli aj zo života na bačovoch do pripravovanej výstavy, ktorá sa bude konať opäť na Ondrejovské hody. **(dm)**

VIVAT PODŽIARAN

Päť úžasných rokov

Tri mesiace uplynuli ako voda a my môžeme zase spomínať na krásne chvíle, ktoré sme prežili. Bolo toho veľa – účinkovali sme na školskom aj obecnom plese, pochovali sme basu a pre rádio Regina sme natočili Klenotnicu ľudovej hudby, ktorú si môžete vypočuť na internete v archíve. No dve udalosti predčili všetky ostatné.

Tá jedna bola už pred tromi mesiacmi, a aj keď počasie tomu nenasvedčovalo, že sú Vianoce, atmosféra v kostole hovorila o inom. Som strašne rada, že máme vďaka Danielovi Brezničanovi videozáznam z úžasného vianočného koncertu Od Betléma ňedaľeko (budete si ho môcť zakúpiť u p. Piačkovej na ZŠ Papradno), na ktorom hrali, spievali a vinšovali naši kamará-

ti, skvelí folkloristi - FSK Bukoviny z Brvništa, FSK Javorníček z Hvozdnice, Mládzenci spod Manína, ktorí v takomto zoskupení spievali len u nás, naše deti z Podžiarančeka a my. Mikrofóny nebolo treba, veď načo? Kostol až tak hučal a hádam hovorím za všetkých, že po tomto koncerte si všetci povedali, že takto

majú vyzerat' Vianoce. Aj teraz pri počúvaní spoločných piesní mám zimomriavky. Pán farár to vystihol najlepšie, keď povedal: „Kúpce hých.“ Keby sa to dalo, tak hneď. Užili sme si to všetci a teraz musíme porozmýšľať, koho pozveme tento rok...

A aká je tá druhá udalosť? Kým som začala písať tento článok, nedalo mi, aby som nepozrela na ten úplne prvý, ktorý som do Polazníka napísala. Ani sa mi nechce veriť, že odvtedy uplynulo už 5 rokov. Aké sme mali vtedy plány, čo všetko by sme chceli dosiahnuť... A hlavne, či sa nám to podarilo splniť. Musím s radosťou skonštatovať, že všetko, čo sme chceli vtedy dosiahnuť, sa nám aj podarilo. Vďaka finančnej podpore obce sme dali ušiť nové kroje pre všetkých členov, podarilo sa nám zozbierať a na vystúpeniach zaspievať 84 papradnianskych piesní (a hádam to nie sú všetky), s veľkou pomocou Považského osvetového strediska v Považskej Bystrici a našej obce sme vydali publikáciu so zvykmi a znotovnými piesňami Štiavnickej, Mari-

kovskej a Papradnianskej doliny, naspievali sme 3 CD a pieseň Pri Prešporke pri Dunajku na roli je v poradí dvadsiata prvá, ktorú tu uverejňujem.

Ale spoločne sme toho zvládli ešte viac. Naučili sme sa hrať na heligónky, bubny, rífové píšťalky a koncovky. Postupne sa prespievali aj na celoštátne súťaže, kde sa nám podarilo vo veľkej konkurencii krásne obstáť, za 5 rokov sme zvládli asi 130 vystúpení na 29 miestach, z toho to bolo 83krát v Papradne. Na folklórnych slávnostiach v Hornej Marikovej sa bez našich mládzencov – kuchárvo už neobídu. Aj televízie a rádiá si nás všimli, stretli sme veľa nových kamarátov, s ktorými si vždy radi zahráme a zaspievame aj na našich slávnostiach V srdci Javorníkvo. Máme okolo seba veľa dobrých ľudí, ktorí sú nám ochotní vždy a vo všetkom pomáhať. Som rada, že sa nám podarilo týchto 5 rokov spoločne krásne oslaviť a pripomenúť si všetky dôležité udalosti v krátkom videu, ktoré si budete môcť pozrieť aj na youtube.

Ďakujem ešte raz, milí moji, za krásny čas a vám za podporu a dúfam, že tento a ďalšie roky opäť spolu zvládneme na všetkých vystúpeniach, ktoré nás čakajú (a bude ich veru tento rok neúrekom).

Na záver mi dovoľte jedno pranie zo scény Rajtar... Nuž, a čo dodac na koniec? Hadám už len jednu vec. Budzme k sebe úprimnejší, že dňa na dzeň furtom lepší. Šetku faleš zanechajme, keď mvožeme, tak si pomáhajme. Lebo čo si zasejeme, istotne raz aj žežneme.

L. Jandušíková

My sme chlapi Podžiarani, pod horami bývame a z našimi dzievčaskami radzi si zaspjeváme. V pjatky je nám veselo, o šesci sa stretáme, len už svoje roky máme, mládzencvo postrádáme. Jak máš chuc si zaspjevac, neváhaj sa k nám pridac, nezabudni flašku dořjesc, radzi ca privityme.

Pri Prešporke pri Dunajku

1. /: Pri Prešporke, pri Dunajku na roli./
zatočil sa švárný šuhaj na koni.
2. /: Kolo neho krakovienka chodzila./
pacholiatko na ručenkách nosila.
3. /: Čo mám s tebou pacholiatko zrobiti:/
či ca já mám do téj vody hodzici.
4. /: Hodzila ho do téj bystréj vodzičky./
čo sa perú drobné ryby, kačičky.
5. /: Staňce si vy krakovienky do radu./
budzeme z vás vyberaci slobodu.
6. /: Šetkým pannám, krakovienkám, vieneček./
len téj jednéj neposcivěj čapeček.

Michvocík alebo Buhlík?

Vo svojich Čeriepkoch z Podjavorníka sa snažím vyhýbať použitiu priezviska, aby som nikoho neurazil ani nikomu neublížil. Snažím sa na identifikáciu osoby použiť skôr krstné meno, prezývku po predkoch, alebo okolnosti popisovanej príhody, aby tí čo vedia o koho ide si osobu identifikovali sami. V tomto prípade však žiaľ musím urobiť výnimku. Musím použiť aj priezvisko aj prezývku po predkoch, lebo inak by sa stratila pointa príbehu. Verím že všetci, ktorí identifikujú popisovanú osobu mi prepáčia a nebudú sa hnevať. Tiež keď píšem o niekom, koho chcem vykresliť ako človeka, čo mal veselú myseľ a radosť v srdci a snažím sa ukázať jeho humor a veselosť, nemyslím to tak, že by som ho chcel nejako znevážiť, keď píšem o ňom veselý príbeh. Tak je to aj v tomto prípade. Verím že sa mi to darí a nikto sa nikdy, ani v budúcnosti na mňa nebude hnevať.

Kňaz poľovník

Za starých čias pôsobil v Papradne kaplán Jurenka, ktorý bol z dnešného pohľadu nezvykle na kňaza aj poľovníkom. Každý pondelok chodil do starej školy Podjavorníkom vyučovať náboženstvo. Popri tom občas spojil príjemné s užitočným a cestou na vyučovanie sa vybral aj na poľovačku. Jeden raz sa mu zas zadarilo. Strelil srnca. Postrelený srnec však ušiel hlboko do hory a kaplán už nemal čas zdržiavať sa stopovaním, lebo vyučovanie sa čochvíľa začalo. Strelený srnec ďaleko nezašiel a keď v hore padol, šťastnou náhodou ho našiel istý Křížľan. Doniesol ho domov a vystrojil pohostenie aj pre ostatných osadníkov na Křížli. Kaplán sa to zakrátko dozvedel, považoval streleného srnca za svoje vlastníctvo, lebo ho sám zastrelil, a preto dal udalosť vyšetrovať žandárom. Papradno, Podjavorník a príslušné osady mali vtedy na starosti žandári Mičúnek, Janúch a Ripenský, ktorí pátrali každý na vlastnú päsť. Každý mal svoje zdroje a tak sa kaplánovi dostali informácie, ktoré sa na prvý pohľad javili ako protichodné. Jeden mu referoval, že to bol istý občan z Křížle menom Michvocík. Druhý zas že to bol určite akýsi Buhlík. Tretí sa dušoval, že tí Horári to nechcú presne vyzradiť, ale že pravdepodobne tam boli dvaja... Kaplán sa potom na náboženstve rozhorčene vyhrozil: „Ja presne viem že to bol alebo Michvocík alebo Buhlík, alebo obaja. A oni skôr či neskôr jeden druhého vyzradia, já viem, že sa to jeden raz dozviem, viem že oni jeden druhého vyzradia“. A Křížľan Michvocík, keď sa túto vyhrážku dozvedel, sa medzi známymi dobrosrdečne smial,

že Michvocík Buhlíka nikdy v živote nevyzradí. Preto sa kaplán poľovník o stratenom srncovi už nikdy nič nezodpovedal.

Vtipný majster Fero

Tento príbeh možno nie je úplne pravdivý a autentický. Autentický je však chlapík, ktorý bol jeho hlavným protagonistom. Už jeho dátum narodenia bol neobyčajný: 2.2.1911. Niekedy sa v podjavornických osadách objavil človek, ktorý aj napriek ťažkému a často neútešnému životu mal takmer za každých okolností dobrú náladu a veselú myseľ, vedel baviť druhých a urobiť si srandu aj sám zo seba. A taký bol aj on, familiárne všetkými nazývaný Fero. Veselý a zábavný, keď okrem hry na heligónku a sprievodného spevu rád rozprával vtipy, žarty a hunčútske príhody. Aj preto nechý-

bal takmer na žiadnej svadbe, krstinách, alebo zabíjačke, kam ho nezriedka pozvali. Inak chlapík skôr malý ako veľký, ale rúči do všetkej roboty. Najviac ho uznávali ako tesára. Trámy ním kresané boli vraj rovné a bezchybné a na nejednej drevenici na Křížli a Podjavorníkom by sme ich našli ešte aj v dnešných časoch. Popri tesárčine vyrábal aj šindle, ktoré v batohu nosil do Maríkovej a na Modľacín. Obdivuhodné bolo, že spolu so ženou Máriou vychovali deväť detí. Z dnešného pohľadu skoro nepredstaviteľné. Zvládnuť takúto rodinu nebolo možné bez disciplíny, skromnosti, poslušnosti a úctivosti. K tomu všetkému ich viedol a vychovával. A okrem toho mal prirodzenú autoritu. Nikdy ich nemusel biť, stačilo zvýšiť hlas a použiť nádvku chachar, ktorú si doniesol z týždňoviek na Morave a každý hneď vedel kde je jeho miesto. V skromných pomeroch im však spolu so ženou vedeli dať aj veľa lásky a nezabudnuteľných chvíľ, ktoré pomohli k tomu, že vždy držali spolu a do dnešných čias sa vzájomne podporujú, možno aj z úcty k ich pamiatke. Cez Vianoce po štedrej večeri, ktorá aj keď bola štedro-biedna aj tak bola krásna a nezabudnuteľná, zniesol z povaly malú heligónku, všetci sa okolo neho zbehli a do

neskorej noci spievali vianočné koledy.

Zima roku 1943 bola výnimočne krutá. Aj mrazmi a množstvom snehu aj vojnovými udalosťami. V Adamkove medzi Křížľou a Ráztkou v Maríkovej sa usídlili partizáni. Nemali čo jesť. Naraz sa zjavili u istého Rončíka na Nižnej Křížli. Partizánsky veliteľ prikázal zvolať všetkých chlapcov z osady a žiadali o pomoc. Každý prispel čím mohol a dal čo mal, aby partizáni nezahynuli od hladu. Len Fero nedal nič. Lebo nemal z čoho dať. Po vysvetlení ostatnými osadníkmi to uznal aj sám veliteľ. Využil však túto situáciu a dal Ferovi inú úlohu. Vedel, že ten vzhľadom na okolnosti neodmietne. Stal sa partizánskou spojkou a prieskumníkom. Nosil im informácie, aby vedeli o všetkom, čo sa v celom kraji deje. Často ho poverili odniesť depešu kedykoľvek bolo treba, často aj v noci. Nepomohol plač ženy ani plač detí.

Vždy keď bolo treba, musel ísť. Našťastie, alebo s Božou pomocou bol vždy taký šikovný že sa vyhol akýmkoľvek nepríjemnostiam a vždy sa zdravý vrátil domov. Po vojne odišiel za robotou na Moravu do Jablonky pri Vsetíne. Darilo sa mu dobre. Vedel zarobiť dosť na to, aby postavil drevenicu na Hornej Křížli a aby

Pokračovanie na str. 7

Pokračovanie zo str. 6

dal deti do školy. Dochádzal na týždňovky peši cez Javorník. Z domu odchádzal v nedeľu a v piatok navečer sa vrátil. Občas sa cestou zastavil niekde odýchnuť si. Občas sa zastavil v hájovni na Prieslope. Hájovňa bola na polianke medzi Malým Javorníkom a Stratencom. Žil tam hájnik s rodinou. Vždy ho uvítali, spolu posedeli, porozprávali sa, ponúkli mu niečo pod zub a počastovali ho. Tentoraz vypili možno trochu viac a možno aj únava po pracovnom týždni urobila svoje. Keď prišiel na hrebeň Javorníkov a stmievalo sa, úplne ho zomhla únava, alebo vypité štamperlíky. Ľahol si pod vysokú jedľu do machu, že si trochu oddychne a tvrdo zaspal. Keď otvoril oči, už svietilo slnko a nad ním spievali vtáky. Vtedy si uvedomil, že rozumie vtáčej reči. Z jedného konára to znelo ako: Ferko vstávaj, vstávaj! A z druhého Michvocíček vidíš vidíš! Rezko pridalo do kroku a vydal sa na cestu domov. Práve táto príhoda hovorí o tom, že si vedel urobiť srandu aj sám zo seba, čo je často pre iných veľké umenie. Príhodu si nenechal pre seba, zakrátko ju

poznali všetci na Křžli a mnohí inde Podjavorníkom. Príhoda takmer zľudovela a rozprávali si ju na krstinách a posedzených ako príhodu do spoločnosti. A o Ferovi sa odvtedy tradovalo, že rozumie vtáčej reči. Iná príhoda, čo svedčí o jeho zmysle pre humor sa udiala, keď v neskorších rokoch, možno

už v dôchodkovom veku keď robil dohľad mladým chlapcom brigádnikom pri kosení lúk pre Lesnú správu. Oddychovali cez obedňajšiu pauzu kdesi u Mataľvo nad Chuchmalovcima. Vtedy boli ešte medzi podjavorníckymi poľanami také výhlady, že bolo vidno naširoko a doďaleka. Fero zrazu hovorí: Chlapčiská vidíte tam na Rovných lúkách toho mravca na tej jedli? Chlapci s otvorenými ústami verili, že ten čo rozumie spevu vtákov ho nazať vidí. A záporne, s vážnymi tvármi krútili hlavami, že veru nevidia. „No vidzíte. Ani já ho nevidím! Ha ha ha!!!“, smial sa na Fero na ich dôverčivosť.

V roku 2011 si jeho deti a nasledovníci jeho rodu pripomenuli na cintoríne pri jeho hrobe 100. výročie narodenia. Zaujímavá myšlienka hodná nasledovania.

J.Trulík

VÝZVA

Jako sme bačovali...

... tak bude znieť názov ďalšej zo série výstav dobových fotografií, ktorú pre vás pripravíme opäť počas Ondrejovských hodov. Prosíme všetkých rodákov, občanov a osadníkov, aby priniesli na ZŠ p. uč. Macošincovej alebo poslali na e-mailovú adresu: Papradnofb@gmail.com do konca októbra 2016 akýkoľvek materiál využiteľný pri tejto výstave (t. j. čiernobiele fotografie, novšie snímky z osád, bačovov, prípadne obrázky bačovov, ktoré sú už zbúrané, videá, zvukové nahrávky, mapy osád, mená tých, čo v daných osadách bačovali, fotografie z rediky, vnútra bačova, prác, hry detí, články z novín, zaujímavé príbehy, historiky z osád a iné zaujímavosti). Materiál ofotíme a neporušený vám ho vrátime naspäť. Obohaťte aj vy našu vašu výstavu. Budeme vám nesmierne poďační a tešíme sa na vašu účasť!

(dm)

Spomienka na mlyn

Cestou na Podjavorník v blízkosti usadlosti u Žbodákvo, bol dávno, asi pred 200 rokmi postavený mlyn na rieke Papradnianke. Patril Šamajovi z Křžle, potomkovi zakladateľa osady okolo 17. storočia. Mal pozemky v tejto oblasti – aj svoje, aj si prikúpil. Rieka Papradnianka vyviera pod Javorníkmi z dvoch prameňov, ktoré sa spoja do rieky pár metrov pod lyžiarskym vlakom. Poniže, asi 800 m odtiaľ v zákrute, bol tento mlyn – volali ho Francošvo. Obyvatelia z okolitých osád privádzali zbožie vozovou cestou cez dva brody okolo mlynskeho náhonu. Kto nemal voz, niesol na chrbte. Múku zo zomletého zrna si prinášali do svojich skromných domčekov. Piekli z nej chlieb, posúchy a kabáče v ohniskových peciach a tiež si varili kašu na ohnisku, neskôr na šporheli. Používal i hrnce tzv. železnáky. Údajne mlyn klepotal, aj keď už nemal čo mlieť. O existencii mlyna sa vie len z rozprávania predchádzajúcej generácie, ktorá tiež z rozprávania vedela o ňom od svojich starých rodičov. Okrem spomienok je tam ešte viditeľné miesto po ňom, aj názov zostal, ale veľká voda a zub času urobili svoje. Ešte tam stojí veľmi stará lipa, ktorú voda podomieľala. Na lipe je pripevnená drevená kaplnka so soškou Panny Márie. Čoskoro bude 100 rokov, čo ju tam dala Františka členka ruženca, tiež rodená Šamajová z Křžle. V minulosti sa chodilo pešo na podjavornícku osady a bačovy. Každý okoloidúci sa pri kaplnke zastavil, prežehnal a prosbu povedal. Rodičia to svojím príkladom učili deti a vštepovali im úctu k svätým. Veľa rokov sa o túto kaplnku starali Francošky. Z krepového papiera vlastnoručne urobenými ružičkami ju zdobili. Aj na rodnom dome na Křžli majú podobnú kaplnku, o ktorú sa ešte starajú. Aj potôčik z Křžle steká do Skalnickeho potoka, ktorý vteká pri mlyne do

Papradnianky. Z cesty sme mali odbočku „kolo mlyna cez lávečku“ na Křžel. Medzi lúkou a horou bol úzky chodníček veľmi príkrým brehom. Miestami bol ako schodíky tvorené koreňmi stromov, vyčnievajúce z kamenistej zeme. Dalo sa na nich posediť a odpočinúť aj s batohom na chrbte.

Konáre stromov nám zas umožnili zachytiť sa pri potknutí alebo pri hľadaní hribov, ktorých bol dostatok. Aj dnes tam nazberajú hubári plné koše.

Ďakujem za doplnujúce informácie tým ľuďom, čo viac pamätajú a radi spomínajú.

Elena Počiatková

Termíny poskytovania právnych služieb

(v Zmysle čl. II, bod 1 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzatvorená v zmysle § 586/2003 Z. z. o advokácii v platnom znení v spojení s § 269 ods. 2 a § 566 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení)

Apríl/2016

7. 4. 2016, 21. 4. 2016

Máj/2016

5. 5. 2016, 19. 5. 2016

Jún/2016

2. 6. 2016, 16. 6. 2016

Celý tím spoločnosti FEMADA s.r.o. by sa chcel touto cestou poďakovať všetkým prítomným členom Dobrovoľného hasičského zboru Papradno za profesionálny a účinný zásah pri požiari, ktorý vznikol vo výrobných priestoroch 10. februára 2016.

Zápis detí do 1.ročníka – poradenstvo pre rodičov: 21. 4. 2016 od 14:00 hod. do 17:00 hod.

Krtko deťom

Žiačky 8. ročníka P. Tarožíková a S. Šardzíková vypracovali a zrealizovali projekt Krtko deťom. Bola to zbierka oblečenia, hračiek a knížiek pre deti v detských domovoch v Bytči a v Ilave. Zapojilo sa veľa ľudí a vyzbieralo sa množstvo vecí, ktorým sa deti v domovoch veľmi potešili. Okrem ďakovného listu sú dievčatá odmenené super pocitom, že pomohli niekomu, kto nemá toľko šťastia v živote a kto si ich pomoc veľmi váži.

Geografická olympiáda

Na okresnom kole už 44. ročníka GEOGRAFICKEJ OLYMPIÁDY v CVČ v Považskej Bystrici 4. februára našu školu reprezentoval žiak 5. ročníka Adam Váchalík, ktorý podal vynikajúci výkon a umiestnil sa na 1. mieste, čím predbehol svojich 21 súperov.

V pondelok 18.1.2016 sa víťazi školského kola súťaže v prednese povesti Šaliansky Matko, Adam Bašo zo 4. triedy a Tomáš Tarožík z 3. triedy, zúčastnili okresného kola v CVČ Považská Bystrica. Tomáš Tarožík našu školu reprezentoval v I. kategórii a Adam Bašo v II. kategórii. Aj keď sa v silnej konkurencii neumiestnili na prvých troch ocenených miestach, patrí im pochvala za peknú reprezentáciu školy. Veríme, že budú naďalej na sebe pracovať a rozvíjať svoj talent.

Hviezdoslavov Kubín

V školskej knižnici sa 7. marca súťažilo v recitovaní poézie a prózy. Na Hviezdoslavovom Kubíne sa snažilo 21 žiakov v dvoch kategóriách presvedčiť porotu a uspieť na prvých troch miestach.

Mladší: 1. Šimon Levčík, 5. roč., 2. Adam Bašo, 4.roč., 3. Petra Tarožíková, 3. roč.č

Starší: 1. Pavla Tarožíková, 8. roč., 2. Ema Bačíková, 6. roč., 3. Róbert Moravík, 7. roč.

„Naši bobríci“

V roku 2004 vznikla v Litve informatická súťaž Bebras - Informatický bobor. Úspešná súťaž sa odvtedy rozšírila do ďalších európskych krajín. V školskom roku 2015/2016 sa konala súťaž až v 35 krajinách. Spolu vo všetkých krajinách sa do nej zapojilo takmer milión žiakov. Symbolom súťaže sa stal usilovný, inteligentný a čulý bobor. Naša škola sa do súťaže zapojila už šiestykrát. A rovnako ako po minulé roky, aj tento rok úspešne. Naši Bobríci - žiaci 2.- 4. ročníka - nesklamali. Na Slovensku tento rok v kategórii Bobríci súťažilo 15 519 súťažiacich. Plný počet bodov dosiahli 80, úspešných riešiteľov je 2548 (16,4%). Laura Nemčíková skončila prvá, 3. priečku obsadili Šimon Ciesarík a Diana Žilinčíková, 5. bol Max Ríčka a 6. miesto patrilo Natálii Váchalíkovej.

„Málo troviť, veľa tvoriť a učiť sa!“

Týmto odkazom Ľudovíta Štúra sa viac než inokedy riadili aj žiačky našej školy. 10.12.2015 sa konalo okresné kolo už 8. ročníka Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry v Považskej Bystrici. Pavla Tarožíková dosiahla druhé miesto a Sofia Šardzíková obsadila štvrté miesto. Obe žiačky ôsmej triedy úspešne šírili posolstvo kodifikátora spisovnej slovenčiny a vynikajúco obstáli v náročnom záporení so žiakmi deviateho ročníka.

Kto je najmúdrejší na svete?

No predsa VŠETKOVEDKO! 1. decembra 2015 sa 16 žiakov 2.–4. ročníka našej školy pokúsilo získať titul VŠETKOVEDKO alebo VŠETKOVEDKOV UČEŇ vo vedomostnej súťaži, ktorej organizátorom je Talentída, n. o. Žiaci sa zabavili na zaujímavých úlohách, precvičili si mozgové závyty a ukázali, ako vedia využiť v živote to, čo sa doteraz naučili. Každý súťažiaci dostal pekný diplom a samolepku so Všetkovedkom. Titul VŠETKOVEDKO sa podarilo získať 10-tim z nich a ostatní sa museli uspokojiť s titulom VŠETKOVEDKOV UČEŇ.

Detstvo bez násilia

Žiaci 3. ročníka našej školy sa zapojili do súťaže CHRÁŇME DETI PRED NÁSILÍM. Úlohou bolo vytvoriť trojrozmerný model hradu a odfoťiť sa s ním držiac jednoduchý plagát s názvom webovej stránky www.detstvobeznasilia.gov.sk.

Návšteva v materskej škole

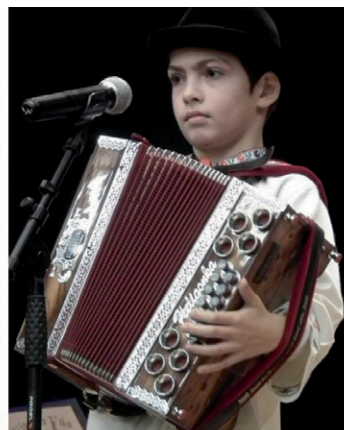
21. januára 2016 privítali deti v materskej škole vzácnu návštevu. Pán Hlbocký z Piešťan im prišiel porozprávať o ľudových remeslách a hudobných nástrojoch, ktoré využívali ľudia v minulosti na Slovensku. Deti si mohli zahrať na okaríne, fujare, gajdách. Rozprávanie sprevádzali ľudové básne, povedačky a piesne. Týmto spôsobom sme sa pokúsili prehĺbiť vzťah detí k našej vlasti a tradíciám. Obdobie fašiangov naši najmenší ukončili veselým karnevalom. Tento rok sa o zábavu postarala Teta Mia s hudobným farebným programom. Spevom roztancovala nielen masky, ale aj rodičov. Ako sa cez fašiangy patrí, nechýbala dobrá nálada a sladká odmena. Ostáva sa nám len tešiť, akými maskami nás deti prekvapia budúci rok.

Podžiaranček a jeho novoty

Od vydania posledného čísla Polazníka sme absolvovali niekoľko vystúpení. Koncom decembra to bol koncert pod názvom Od Beťéma ňedaľeko v Kostole sv. Ondreja, ktorý sme uviedli krásnymi vianočnými piesňami. Potešili sme nielen rodičov, ale aj našich starých rodičov a všetkých, ktorí sa na koncert prišli kultúrne a duchovne vyžiť. V závere sme si spolu so všetkými účinkujúcimi zaspievali aj najznámejšiu vianočnú pieseň Tichá noc, svätá noc. V novom roku sme sa vo večerných hodinách prezentovali na 37. Rodičovskom plese s pásmom Dzeci na bačove a piesňami, ktoré sme zaspievali so sprievodom na heligónke. Vo februári sme zase urobili radosť starým z Jednoty dôchodcov vystúpením na OcÚ. Úspešní boli aj bratia Peťko a Samko Klabníkovci na stretnutí heligonkárov v Lúkach. Všimla si ich aj TV Markíza, reportáž z tohto podujatia vysielali 3. februára. Nielen tento záznam, ale aj všetky aktualizované informácie, fotografie, videá, články o našom snažení, práci, vystúpeniach a súťažiach v rámci detskej folklórnej skupiny môžete nájsť na webovej stránke ZŠ Papradno <https://zspapradno.edupage.org> naľavo v priečinku pod názvom Podžiaranček. K dispozícii je aj kronika našej DFSk, ktorú si môžete kedykoľvek pozrieť. Nájdete ju buď u mňa, alebo u zástupcu Mgr. Juraja Šipeka. Detí máme spolu v MŠ a ZŠ asi 65, takže práca s takýmto počtom detí je náročná. Nie som na to sama, nácviky vedie aj Božka Bašová a spolu s deťmi,

ktoré sú rozdelené na jednotlivé skupiny nacvičujeme pohybovú prípravu a spev. Výskum o detských hrách na bačovo nám priblížili Štefan Meliš, Karolína Kopúniková a Paulína Abíková, Jarmila Tarožíková nám vyšla prvé rukávce. Ďakujeme veľmi pekne všetkým spomínaným! A čo chystáme? V marci zaspievame deťom zo špeciálnej ZŠ v Bytči tie naše papradňanské.

7. apríla nás čaká regionálna súťaž, zastúpime všetky kategórie, tak nám držte palce. V máji už tradične vystúpenie na deň matiek, v júni domáci folklórny festival V srdci Javorníkovo a prvýkrát sa zúčastníme aj jedného z najväčších medzinárodných folklórnych festivalov na Slovensku v Myjave! Máme rozbehnutý aj projekt, chceme dať deťom ušit' papradňanske kroje a zakúpiť obuv, no asi to bude ne-

jaký ten čas trvať, pretože je to finančne veľmi náročné. Aj touto cestou chceme oslovit' všetkých, ktorí by nám chceli prispieť 2 % z dane, aby tak učinili u p. ekon. Eriky Piačkovej na sekretariáte ZŠ Papradno. Uvítali by sme, keby nám s vyšitím krojov pomohli všetky šikovné mamy a staré mamy, príp. hocikto známy, z rodiny, kto vie vyšívať. Tuto cestou sa chceme veľmi srdečne poďakovať všetkým, ktorí

prispeli na našu činnosť. Sú to: obec Papradno, ZŠ Papradno, Považské osvetové stredisko, FSK Podžiaran, MŠ Papradno, Mgr. Helena Janasová, Paed. Dr. Lenka Jandušíková, Peter Vašítk, Ľubica Šramčíková, Ladislav Djasník, Barbora Majšíková, Jana Nemčíková, Mária a Jozef Hároníkovci z Brvníša, Daniel Brezničan. Ešte raz srdečná vďaka!

(dm)

Opäť sme maškrtili

Po krátkej prestávke sa v našej škole konala súťaž „Najlepší koláč mojej mamy“. Deti s mamou upiekli svoj obľúbený koláč a priniesli pár kúskov do školy. Zároveň sa tak stali členmi „ochutnávacej“ komisie. Úlohu mali neľahkú. Spomedzi 40 druhov koláčov museli vybrať tri najlepšie. Každý koláčik si našiel svojho priaznivca. V tesnom súboji vyhrala Alexandra Greňová z tretej triedy so svojím Kinder koláčom, druhé miesto obsadila Eliška Lališová so Sviežimi kolieskami, tretie miesto sa ušlo Simonke Gardianovej z tretej triedy, ktorá s mamou upiekla Domácu tribitku. A tu je náš víťazný Kinder koláč:

Potrebné prísady

1 l mlieka, 9 vajec, 3 ks vanilkového pudingového prášku, 100 g vlašských orechov, 300 g masla, 18 PL (polievkových lyžíc) kryštálového cukru, 3 PL hladkej múky, 3 PL strúhanky, 2 PL kakaa, 1,5 PL oleja, 100 g čokoládového krému (nutela), ½ balíčka prášku do pečiva, 2 šľahačkové smotany, 2 vanilkové cukry, soľ

Postup prípravy

Pinka: Z 1 l mlieka, 9 ks žltkov, 3 vanilkových pudingových práškov a 9 PL lyžíc kryštálového cukru uvaríme puding. Vo vodnom kúpeli ochladíme a po častiach primiešavame k 300 g rozšľahaného masla. Do polovi-

ce krému vmiešame kakao.

Cesto: 9 ks bielok so štipkou soli vymiešame na tuhý sneh, do ktorého pridáme 9 PL kryštálového cukru, 3 PL hladkej múky, 3 PL strúhanky, 1,5 PL oleja a 1/2 balíčka prášku do pečiva. Plech na pečenie vystelieme papierom a potrieme ho olejom. Na spodok rozvrstvíme na hrubo nasekané vlašské orechy a vylejeme cesto. Pri teplote 180° C upečieme do ružova.

Po upečení koláč vyberieme, odstránime papier a koláč vložíme do plechu tak, aby orechy boli na vrchu. Ešte teplý povrch koláča potrieme čokoládovým krémom

a necháme vychladnúť. Pripravenú plnku po kopčekoch striedavo ukladáme na koláč. Rozotrieme a uhladíme. Nakoniec si vyšľaháme 2 čerstvé šľahačky s cukrom a rozotrieme na povrch. Posypeme kakaom alebo strúhanou čokoládou. **Dobrá chuť!**

Naši umelci

Tak ako každý rok postupne prináša so sebou rôzne zmeny, aj my v Polazníku sme sa rozhodli, že naše noviny oživíme touto novou rubrikou „Naši umelci“. Veríme, že bude motiváciou a inšpiráciou nielen pre mladých ľudí či už v rozvíjaní svojho talentu, v objavovaní toho skrytého. Budeme prinášať rozhovory so šikovnými obyvateľmi našej dediny, ktorí sa venujú umeniu z rôznych oblastí alebo zaujímavým remeslám. Nahliadneme do ich sveta a možno že priniesieme inšpiráciu aj ďalším z nás.

Novinky kapely

Elections In The Deaftown

V prvom dieli našej novej rubriky sa venujeme alternatívnej hudbe a priblížime vám kapelu Elections In The Deaftown. Tvoria ju hudobníci Lukáš Zdurienčík (spev, gitara), Lukáš Harvánek (gitara, vokály), Juraj Hariš (basa, vokály), Martin Husark (klávesy, vokály) a Ľuboš Šamaj (bicie). Aktuálne sa chalani so svojim singlom „Sailors“ držia na prvých riečkach v hitparáde „Osmička“ Rádia FM. No a čo nemôžeme nespomenúť je fakt, že v decembri minulého roka vydali svoj debutový album. Aj to je dôvodom trochu viac ich vyspovedať.

Vieme o vás, že ste nedávno vydali svoj prvý, a teda debutový album s názvom GLUE. Ako dlho ste na albume pracovali?

Pesničky vznikali dlhšiu dobu. Dokopy to mohli byť aj tri roky. Keď sme mali dostatočné množstvo pesničiek, rozhodli sme sa, že je ten správny čas dať ich na jeden CD nosič.

Mohli by ste nám o ňom povedať viac?

Album vznikal v našej skúšobni v Brvništi. Keď sme mali materiál hotový, dali sme ho hudobnému producentovi Erikovi „Lososovi“ Horákovi, aby nám ho zvukovo upravil a doladil. Erik pracoval so zvučnými menami v rámci slovenskej alternatívnej hudby, tak sme radi, že sme sa mu zapáčili a mohli s ním spolupracovať. Určite to bola pre nás veľká skúsenosť.

Koľko je na albume pesničiek a nájde sa medzi nimi nejaká vaša obľúbená, ako sa hovorí srdcovka?

Na albume je 12 pesničiek. Nedá sa povedať že by sme mali nejakú najobľúbenejšiu. Ale naživo si možno najviac užívame peseň Tonight.

Plánujete krst albumu?

Oficiálny krst neplánujeme. Sme kapela, ktorá si moc na ceremóniály nepotrpí.

Chystáte v blízkej dobe ďalší album?

Keďže tento album nám trvalo nahráť tri roky, nový album určite v tak blízkej dobe nebude. Každopádne sa budeme snažiť pracovať stále na nových veciach a snažiť sa, aby nás to stále tak

bavilo.

S novým singlom Sailors ste sa predstavili aj v Rádiu FM. Ako vnímate úspech, ktorý skladba zaznamenala?

Pravdu povediac sme úspech s týmto singlom vôbec nečakali. Netušili sme, že by mohol mať potenciál aby ho hrávali v rádiu. Nakoniec však padol do oka hudobným dramaturgom v FM

rádiu a stala sa z neho naša najhranejšia pieseň. A sme veľmi radi, že naň dostávame pozitívne ohlasy aj od ľudí, poslucháčov.

Ako dlho ste sa držali (prípadne držíte) na prvom mieste?

Momentálne sme klesli v hitparáde na druhé miesto. Každopádne za pieseň je stále možné hlasovať, tak sa uvidí, ako dlho sa rebríčku udržíme.

Nedávno ste si zahrli aj v Slovenskom rozhlase. Dočítala som sa, že Slovenský rozhlas má jednu z najlepších akusticky riešených sál v Európe. Aký to bol pocit zahrat' si na takom mieste, kde hráva Slovenská filharmónia?

Pre nás to bol obrovský zážitok. Dovolím si povedať, že taký profesionálny zvuk sme ešte zrejme nemali. Mali sme samozrejme aj trochu trému, pretože to išlo do živého vysielania. Nakoniec sme si super zahrli a účasť bola tiež veľmi pekná. Absolvovali sme potom aj rozhovor v štúdiu, kde sme sa čo to pohovárali aj o našich rodných dedinkách. Kto by mal záujem si koncert a rozhovor vypočuť, nájde ho aj na našej Facebook stránke.

S kapelou hrávate aj na rôznych festivaloch v rozličných mestách. Kde si vás budeme môcť najbližšie vypočuť?

Momentálne máme potvrdené marcové koncerty v Bratislave, Košiciach, Prešove a jeden aj v Brne. Taktiež čakáme, či sa podaria vybaviť nejaké festivaly na leto. Určite sa budeme snažiť zohnať si niečo aj mimo „Česko-slovenska“.

Aké plány máte do budúcnosti?

Prípadne sa vám už niečo, čo ste plánovali aj splnilo?

Mali sme sny ako vydať CD, hrať v zahraničí alebo hrať na Pohoda festivale a máme to šťastie, že sa nám splnili. Sú určite festivaly a mestá, kde by sme si veľmi radi zahrli, ale uvidí sa či budeme dostatočne dobrí aby sa nám aj tieto splnili.

Čo považujete za váš najväčší úspech a čo je takým vašim najväčším možno až tajným snom?

Každú novú pieseň, vydarený koncert alebo pozitívnu reakciu od fanúšika považujeme za veľký úspech.

Chlapcom ďakujeme za rozhovor a držíme palce do budúcnosti. Želáme veľa úspechov, nech sa im stále výborne darí. Nech majú čoraz viac fanúšikov, aj inšpirácií k tvorbe ďalších piesní.

(pm, zd)

Oznámenie Centra sociálnych služieb Obce Papradno

Informujeme občanov Papradna, ktorí majú záujem o umiestnenie v našom zariadení, aby postupovali nasledovne:

- vypísanú žiadosť o posúdenie odkázanosti na sociálnu službu spolu s vyjadrením obvodného lekára odovzdajte na Obecnom úrade v Papradne (tlačivá žiadosti si vyzdvihnite v CSS u riaditeľky Věry Lališovej a Heleny Ušiakovskej alebo na obecnom úrade u matrikárky Lydie Lališovej)
- Obec Papradno vydá rozhodnutie o odkázanosti na sociálnu službu a zašle ho na adresu trvalého pobytu občana
- s rozhodnutím prídete do CSS, na jeho základe sa vypíše žiadosť o uzatvorenie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby v CSS Obce Papradno
- ak bude voľné miesto, budete ihneď umiestnení, v opačnom prípade budete zapísaní do zoznamu uchádzačov o umiestnenie v CSS.

(vl)

Rokycské bubáča

Od osady Košiary až po osadu zvanú Podžiar tiahne sa hora Rokycie. Po západnom svahu vedie ňou úzka cesta, ktorou Podžiarani od nepamäti chodievajú do dediny, ku ktorej patria, teda do Papradna. Kedysi podľa spomienok starších v Rokyci strašievalo a mnohí sa báli v noci tadiaľto ísť. Vo dne sa tam zjavoval obrovský had, v noci zase bubáčence. Stalo sa raz, že sa istý Podžiaran dlhšie zabavil v dedine. Mal tam akúsi robotu, a kým ju skončil zvečeralo sa. Bol si kúpiť jeden peceň chleba, nuž si ho zobral pod pazuchu a do ruky uzlík a už kráčal hore cez Záhrady a Košiary domov Podžiar.

Zotmilo sa, ale tunajší človek zvykol si trocha i v hustej tme vidieť, keď sa rozhľadel. Oči si na tmu privykli. Podžiaran ide, kráča až prešiel cez drevený most ponad Medvecký potok. Tam boli role zvané Kjanicová a ďalej už začínala bôrovo-svrčinová hora Rokycie. V hore bola tma hustejšia, ale Podžiaran poznal cestu naspamäť i so zavretými očami by ju prešiel. Veď tade chodil celý život. Noc bola tichá, len papradňanská rieka hučala dolu v doline. Tu odrazu, keď už bol Podžiaran v prostriedku Rokycia, pri jednej skale, postaví sa mu čosi do cesty. Nič v tej tme nevidel, iba sa mu zdalo, že čosi pred ním stojí, akoby veľká postava ešte temnejšia ako tma a videl jej iba veľké ohnivé okálie. Zľakol sa, lebo nevládal dvíhať nohy a tlačilo ho to nazad. Dostal ešte väčší strach, lebo počul, že tu pri tej skale už mnohých strašilo. V tom ľaku sa prežehnal a pecňom chleba zamával pred sebou: „Ak si dobré, buď v pokoji, a ak si zlé, uхни mi

z cesty.“

Ako tým chlebom zamával, bubáča odskočilo nabok s takým dupotom, ako keď kôň skáče a už nebolo pred ním, ale za jeho chrbtom. On sa však neobzeral, i keď počul za sebou kroky a lomoz. Pevne zvieral peceň chleba a ponáhlal sa hore cestou, aby bol z Rokycia čím skôr von. Odrazu len čosi za ním prevráti: „Človeče, zapusti ten mlynský kameň dolu brehom, načo ti je?“ Ten hlas bol až taký dunivý. No Podžiaran neposlúchol a kráčal vpred. Keď bol už pri Súveze, znova sa ten hlas za ním ozval: „Človeče, zapusti ten mlynský kameň dolu brehom.“ Ale Podžiaran celý spotený od strachu peceň z rúk nepustil a ešte zrýchľil kroky. Keď bol už nad horou Bystríneč, zasa bubáča prevravelo: „Človeče, zapusti ten mlynský kameň dolu brehom.“ Ale veru Podžiaran ani teraz peceň z rúk nepustil. Tým mlynským kameňom mal byť ako ten peceň chleba.

Keď vyšiel z hory, trošku sa rozsvetlilo. Podžiaran sa ponáhlal, aby čím skôr došiel ku kaplnke. Prešiel ešte cez mladú bučinu a bubáča mu bolo stále za päťami. Tam, kde končila bučina, bola už lúka, a keď aj bola tma uvidel belejúcu sa kaplnku. I obzrel sa za seba a uvidel tú obludnú mátohu. Bola škaredá, na nič nepodobná iba oči ohnivé kolesá. Hrôza bolo na ňu pozrieť.

Ešte mu riekla: „Ej človeče, keby nie ten mlynský kameň, čo pri sebe máš, však bych ti ja dala,“ a potom zmizla.

A veru je to aj pravda. Ak má človek pri sebe chlieb, ani mátohy mu nemôžu uškodiť, lebo chlieb je dar boží a ten zlo odháňa.

Štefan Meliš

PAPRADNO KEDYSI a DNES

Kuglov dom

Žid Jakob Kugel bol obchodník s dobytkom, ktorý pracoval len pre židovských mäsiarov. Keď nadobudol väčší majetok, požiadal o krčmársku licenciu. Okrem krčmy si otvoril obchod s miešaným tovarom a obchodoval s drevom. V strede obce kúpil pozemok, na ktorom v roku 1910 postavil najkrajší murovaný dom v obci. V roku 1918 ušiel pred rabovkou, pri ktorej mu všetok hotový tovar ľudia pobrali a zariadenie domu zničili. Po roku 1918 sa už do obce nevrátil, ale svojím nehnuteľným majetkom disponoval ďalej. Fotografia pôvodného domu s rodinou Jakoba Kugela sa zachovala dodnes.

V roku 1929 schátralú budovu odkúpila obec za 65 000 Kčs a po jej rekonštrukcii slúžil Obvodnému notárskemu úradu aj pošte. Rekonštrukčné práce boli pri kúpe domu odhadnuté na 25 000 – 30 000 Kčs, ale skutočné náklady nie sú známe.

Od roku 1931 až dodnes slúži budova ako obecný úrad a pošta. Minulý rok bola budova zateplená a pribudol aj bezbariérový prístup z boku bližšie k pošte.

(dm)

DETSKÝ LETNÝ TÁBOR

PRE DETI OD 7 do 15 rokov

Miesto: Koliba Papradno

Termíny pre letný tábor:

- I. turnus - od 16.07. do 23.07.2016
- II. turnus - od 23.07. do 30.07.2016
- III. turnus - od 30.07. do 06.08.2016

Tábor je zameraný na oboznamovanie sa so životom na farme - starostlivosť o kone, poníka, somáríka, výučbu jazdy na koni, ukážka výroby ovčieho syru a žimčice, rozvoj kreativity detí, prácu s prírodným materiálom, oddych a relaxáciu.

Príhlášky a podrobnosti sú dostupné na stránke: www.penziongrunf.sk/agropenzion, v časti "Podujatia".

V Púchove bol dôvod na úsmev

V púchovskej hale naši dorastenci boli úspešní na futbalovom turnaji.

Adam Gáborík bol najlepším strelcom, na snímke prijíma ocenenie od jedného z organizátorov.

Kliská sme opäť využili

Ani tento rok sme sa nevedeli dočkať, kedy sa zase budeme môcť korčuľovať na klizisku za školou. Vďaka našim hokejbalistom sme sa mohli vybláznit' na ľade až do neskorých večerných hodín. Škoda len, že mrazivé dni nevydržali o čosi dlhšie. Tak zase o rok...

Za snehom na Makov

V sprievode dvoch učiteľiek sa vybraní žiaci z 8. a 9. ročníka ZŠ Papradno zúčastnili 5-dňového lyžiarskeho výcviku (22. 2. - 26. 2.). Ubytovali sa v komfortnom apartmánovom dome Ski Apartmány Makov. Lyžiarsky výcvik absolvovali v lyžiarskom stredisku Zóna snow, Makov - Kasárne. Základy zjazdového lyžovania získali pod vedením šéf inštruktora Ota Pawlasa.

Propagujme to naše Papradno do sveta

Vždy ma poteší, keď mi niekto napíše, aký je rád, že sa dozvedel zase niečo nové o našej dedinke, čo predtým nevedel, a aj si dobre zaspomínal. Zviditeľnime sa ešte o niečo viac, nech každý vie, ako krásne tu máme. Informácie, novinky, fotografie, videá a iné môžete nájsť na týchto webových stránkach:

Obec Papradno:

www.papradno.sk,

<http://nasapovazska.sme.sk/lok/papradno>

Polazník: www.papradno.sk/noviny-obce-polaznik

Farnosť: www.fara.sk/papradno/

ZŠ Papradno: www.zspapradno.edupage.org

Mapa: www.mapa-mapy.info/sk/mapa/papradno-slovensko

Agropenzión Grunt: www.penziongrunt.sk

Hotel Podjavorník: www.hotelpodjavornik.sk

FSk Podžiaran: www.podzian.sk

DFSk Podžiaranček:

<http://zspapradno.edupage.sk/blog1/>

<http://podzian.sk/index.php/o-nas/podzianacek>

Centrum sociálnych služieb Papradno: www.csspapradno.sk

Odborný ovocinársky seminár: www.papradno.kohaplant.sk

www.facebook.com:

Papradno, Priaznivci Papradna, To NAŠE Papradno,

Dobové fotografie dedinky Papradno,

Obecná knižnica v Papradne, FSk Podžiaran Papradno,

TJ Žiar Papradno žiaci, TJ Žiar Papradno – dorast,

DHZ PAPERADNO, Hokejbal Papradno

Klub turistov Papradno, Príroda a Zálesáctvo

Basketball Papradno, Biking in Papradno,

JAWA Pionier Papradno,

Červený kríž Papradno Elections In The Deaftown,

Koliba Papradno, M-Bar (Kultúrny dom Papradno),

Discobar Lucia Papradno, Bowling Fun Papradno,

Hotel Podjavorník, SKI Podjavorník, Javorinka – Podjavorník,

Papradno – predávame, kupujeme, darujeme

www.youtube.com:

PAPRADNO, Denisa Macošincová, lenka17111, Jaroslav Velát,

Robert Plsek, TheARBOGAST, Senzi TV

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing.Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@csspapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošincová, Bc. Petra Mikytová, Bc. Zuzana Djasníková, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petříková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolené Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg.číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.